

عنوان مقاله:

آمایش سرزمین، ارزیابی توان اکولوژیک و برنامه ریزی کاربری اراضی

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

وحید جعفری - کارشناسی ارشد علوم مهندسی محیط زیست، دانشگاه گیلان، واحد صومعه سرا، ایران

خلاصه مقاله:

محل استقرار سکونتگاه ها و سایر تاسیسات انسان ساخت کاملا تحت تاثیر پدیده های محیطی است. امروزه به تبع رشد سریع جمعیت توسعه ساخت و سازها اجتناب ناپذیر و تاثیر نامطلوب نیازهای بشر بر زمین همچنین استفاده از مناطق حاشیه شهرها و روستاها برای ایجاد خانه و فعالیتهای اقتصادی و صنعتی گسترشی روزافزون دارد. خلق این بناها از طرفی موجب تغییرات عمده در محیط است و چرخه، آب انرژی و مواد را به هم میزند و از سوی دیگر تحت تاثیر محیط طبیعی قرار دارد. در این زمینه، تخصیص عاقلانه زمین به فعالیتهای گوناگون انسانی مانند زراعت و باغداری مرتع و جنگل، صنعت و معدن شهر و روستا و غیره برای ساماندهی فضای جغرافیایی و حفظ و بهره برداری خردمندانه از منابع طبیعی سرزمین از جمله مباحث برنامه ریزی است که آمایش سرزمین یا برنامه ریزی محیط زیست خوانده میشود. فضای زیست طبیعی جهان توان اکولوژیکی محدودی برای استفاده انسان دارد. به کارگیری نا آگاهانه سرزمین همراه با مدیریت غلط به بهره برداری نادرست و استفاده غیر منطقی انسان از سرزمین منجر شده است. کشاورزی در پهنه هایی انجام میگیرد که توانی برای تولید فرآورده های کشاورزی ندارد. در زمینی خانه سازی میشود که برای احداث بنا و ساختمان نامناسب است؛ در دامنه هایی مرتعداری انجام میشود که توان تولیدی برای این کار را ندارد بنابراین کاهش بیش از حد منابع، نتیجه استفاده غیر منطقی و نامتعادل انسان از سرزمین است. تغییر کاربری اراضی، فرسایش، کویرزایی، جنگل زدایی مسمومیت و آلودگی زمین ها (آب و خاک) که منابع طبیعی جهان را به مخاطره میاندازند در بیشتر موارد به واسطه استفاده غیر منطقی از زمین روی میدهند تبدیل زمین از یک نوع کاربری به کاربری دیگر میزان فرسایش را تا هزار برابر روی کره زمین بالا برده است.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، توان اکولوژیک، تاثیرگذاری زیست محیطی، اراضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1728414>

